



NAŠA DĚDINA

ČTVRTLETNÍK
OBCE HLOHOVEC

ČÍSLO 3/2020
ROČNÍK XXII.
Zdarma

www.hlohovec.cz

e-mail: obec@hlohovec.cz

Úvodník



Vážení spoluobčané, milí Lohovčani

Letošní rok je rokem opravdu zvláštním, nazval bych ho rokem covidovým. Léto jsme si užili jak se na toto roční období sluší a patří, avšak to co přišlo na začátku října, už příjemné nebylo – zavírání škol, obchodů, provozoven a vůbec celkové omezení běžného života nás opět zmrazilo a tento stav trvá do dnešních dní. Covid opět udeřil a opakoval se scénář jarních měsíců. Držím palce všem, které tato pohroma postihla a doufám v brzké zlepšení situace. Máme čas adventu, blíží se nám svátky vánoční a pro nás nastává jedinečné období, období pohody, svátosti a rozjímání. Je třeba zanechat shonu, zklidnit svou mysl a užít si jedinečnost nastávajících okamžiků. Přeji Vám všem příjemné a krásné Vánoce, na Silvestra veselou a lehkou hlavu a necht' se v novém roce 2021 shledáme ve zdraví a duševní pohodě.

Jaroslav Hajda, starosta

Cyril Michalica

Ve vločce sněhu

(ze souboru básní Větvíčka veršů)

*Ve vločce sněhu
posílám Ti přání,
ať se Ti vždy splní
každé Tvoje přání*

*Co víc Ti můžu přát
v tento vánoční čas,
než aby ze srdce
měl Tě každý rád.
Hvězdičky na nebi*

*překrásně všem svítí,
šťastně prožíváme
Krista narození.*

Dění v obci

Hlohovec v roce 2020

Blíží se konec roku 2020 a je vhodné shrnout vše důležité a podstatné, co se v tomto roce událo a co dobrého se podařilo zrealizovat. Na počátku roku jsme provedli rekonstrukci salonku pod jevištěm kulturního domu, nám známého spíše jako „nora“, který roky slouží jako šatna pro účinkující a zázemí kulturního domu. Byla provedena kompletní rekonstrukce interiéru, rozvodů elektro, topení včetně vybudování nové toalety. Značným problémem tohoto prostoru byla chybějící hydroizolace, což se projevovalo na vysoké vlhkosti a často i nastoupání hladiny spodní vody. Nově byla provedena důsledná hydroizolační clona, přičemž bylo nutné provést i odvodnění prostoru před vstupem do objektu. Při výkopových pracích bylo čirou náhodou objeveno původní keramické potrubí, dle pamětníků odvodňující

okolí staré kovárny, která se nacházela ne daleko kulturního domu. Z tohoto potrubí roky vytékal a stále vytéká pramínek vody, který je zřejmě příčinou oné vlhkosti v „noře“. Potrubí se podařilo odvodnit do stávající dešťové kanalizace a spodní voda ohrožující kulturní dům jakoby mávnutím kouzelného proutku zmizela. Jako vybavení bylo pořízeno kuchyňské zázemí a také nové židle a stoly a rekonstrukci lze tímto považovat za dokončenou. Další významnou investicí byla rekonstrukce kotelny v základní škole včetně výměny otopných těles v celé škole. Zastaralý a dožívající systém vytápění byl kompletně nahrazen novým funkčnějším a úspornějším, byly nainstalovány nové plynové kondenzační kotle a původní, dnes již neefektivní, radiátory byly nahrazeny novými. U školy ještě zůstanu a zmíním, že jsme připravili projekt

půdní vestavby a vybudování nové víceúčelové učebny, která by měla sloužit pro výuku na počítačích a také pro výuku přírodních věd. Nová místnost pro výuku by měla být třikrát větší než stávající počítačová učebna a měla by tak splňovat hygienické standardy pro výuku. Pro volnočasové aktivity našich dětí se podařilo do sportovního areálu na Lednické ulici umístit prvky dětského hřiště, z nichž ponejvíce pozornosti budí lanovka, která je opravdu hojně využívána nejenom dětmi, rád se na ni svezí i nejedno „dospělák“. A svou premiéru si už zažil i sáňkový kopec, který před pár dny pokryl sníh, a velmi mě potěšilo množství dětí, které se na něj vydaly oddávat zimním radovánkám. V budoucnu bych v tomto areálu také rád viděl více stromů, které plní funkci nejen estetickou nýbrž také ekologickou, strom je jakousi přírodní klimatizací. Kdo zažil letní vedra na hřišti, moc dobře ví, že to je k nevydržení a stín stromu je tím, co zde celkem dost chybí. A stejně jako loni, tak i letos se nám podařilo vysadit několik stromů, tentokrát byla zrealizována obnova původní švestkové aleje podél silnice z Hlohovce do Valtic. Výsadba byla provedena po konec katastrofu naší obce, po Domkovičův kříž a byly vysazeny švestky, třešně a lípy, celkem se jedná o 69 stromů. Kromě toho byla letos také provedena oprava a budování asfaltových povrchů vybraných místních komunikací. Jednalo o boční prašné uličky, které byly doposud zpevněny asfaltovým recyklátem. Jejich povrch byl odfrézován a byla položena asfaltová vrstva, čímž vznikly cesty s pevným povrchem, které již nebudou tolik prášit a vyplavovat nečistoty na ostatní asfaltové komunikace. A také se tímto vyhneme nekonečným opravám neustále vznikajících jam a děr. Celkem bylo takto opraveno a vybudováno cca 2 km komunikací, snad budou tedy dobře sloužit. Další bolístkou byla zborcená a částečně i chybějící zeď oplocení hřbitova, která byla opravena a dostavěna a která bude pokračovat dále v rámci navrhovaného rozšíření plochy hřbitova, které proběhne v první polovině roku 2021. Ve fázi příprav je také projekt přístavby obecního úřadu, který byl plánován po dlouhá léta a až nyní se blíží k realizaci. Důvodů pro uskutečnění je povářo, jako nejzásadnější lze uvést bezbariérovost celého objektu, dále přesun zasedací místnosti do přízemí a její zvětšení, dále je také nutné zřízení větších prostor k archivaci dokumentů. Za zmínku stojí také zvažovaný přesun knihovny z kulturního domu do objektu obecního úřadu a uvolnění prostoru v kulturním domě pro volnočasové aktivity a kroužky. Pokračovat chceme i v rekonstrukcích komunikací, v přípravě je projekt revitalizace ulic Lípová, Ke kostelu a Za humnami, se kterými Vás seznámím v některém z dalších čísel Naší dědiny.



Pokládka asfaltového povrchu



Výsadba aleje na ulici Valtické

Jaroslav Hajda, starosta

ROZLOUČENÍ SE STAROSTKOU MARÍ MICHALICOVOU

V letošním roce nás opustila naše vážená spoluobčanka, dlouholetá starostka naší obce, pro mnohé kamarádka a kolegyně, paní RNDr. Marie Michalicová. Touto cestou jí chci poděkovat a vzdát hold za vše, co pro nás všechny na své pozemské pouti vykonala, jakým byla člověkem a jaký nám zanechala odkaz. Maruško, děkuji Ti za všechny občany Hlohovce, nezapomeneme na Tebe.

Jaroslav Hajda, starosta

23. červenec letošního roku ve mně zůstane zapsán navždy. Ten den se pro mě staly dvě velmi významné události. Bohužel – jedná dobrá a jedna špatná – jak už to bývá.

Narodilo se nám osmé vnoučátko a ten den zemřela moje letitá kamarádka a současně šéfová Maruška Michalicová. Těsně před třetí hodinou odpolední jsem jí zprávu o našem vnukovi posílala na WhatsApp, přes který jsme byly v době její nemoci ve spojení, ale odpovědi jsem se již nedočkala. Jak jsem se později dozvěděla, kolem třetí hodiny opusťla po těžké a zákeřné nemoci tento svět. Tato zpráva zasáhla nejen mě, ale hodně lidí, kteří ji měli rádi či ji prostě jen znali.

Narodila se 5.2.1962 v Hlohovci manželům Marii a Cyrilu Michalicovým jako v pořadí druhé dítě. Měla staršího bratra Cyrila a mladšího Jana. Celé své dětství prožila v rodné obci až do roku 1981, kdy odešla studovat vysokou školu – přírodovědu, obor geologie – nejdříve do Brna, poté do Bratislavy. Po roce od absolutoria získala rovněž doktorát. Z této doby měla hodně kamarádů, se kterými se pravidelně setkávala a s některými navázala celoživotní přátelství.

Po ukončení studia nejdříve pracovala v Agropjektu v Brně, poté na Geodézii v Břeclavi (předchůdce dnešního Katastrálního úřadu) a v podobném oboru ve firmě pana Radka Jaši rovněž v Břeclavi. Ve všech

těchto firmách načerpala hodně zkušeností, které bohatě využila při své práci pro obec Hlohovec, do jehož vedení byla na podzim roku 1994 zvolena jako starostka, a to za KDU-ČSL. Byla sice velmi mladá (32 let a byla tak nejmladší starostkou okresu Břeclav), ale v politice nebyla nováček. Tak jako její rodina byla členkou citované strany a aktivně se účastnila politického života při přebudování naší společnosti po roce 1989 na demokratickou společnost. „Lidové straně“ zůstala věrná po celý život. A i když měla možnosti kandidovat na vyšší politické posty, nikdy těchto příležitostí nevyužila. Chtěla se plně věnovat práci starostky rodné obce a povinnostem s tím spojeným. Byla členkou okresního výboru strany a několik volebních období zastávala neuvolněnou funkci v krajském výboru – v komisi pro místní rozvoj.

Funkci starostky vykonávala v Hlohovci nepřetržitě od roku 1994 do 2006, poté byla 4 roky členkou zastupitelstva obce, a v roce 2010 byla znovu zvolena starostkou a vytrvala po dvě volební období až do roku 2018, kdy se kvůli závažnému onemocnění a vůbec celkovému vyčerpání rozhodla znovu nekanidovat.

Jakou byla starostkou, o tom snad svědčí její setrvání ve funkci po dobu celých dvaceti roků! Byla schopná, vytrvalá, empatická, ale hlavně hodně obětavá, což se určitě projevilo na jejím zdravotním stavu. Neuměla odmítnout jakékoliv požadavky „svých“ občanů a vždy se snažila jim pomoci. A když to nešlo, tak alespoň radou. Nikdy nikoho neupřednostňovala – ani svou rodinu, ani své přátele a známé. Nikdy nic nedělala kvůli svému prospěchu či pro peníze. Veškerý svůj volný čas věnovala práci, a to nejen na obecním úřadě, ale v jakémkoliv zaměstnání, které vykonávala.

Co se týče soukromí, pro které však v jejím životě moc času nezbývalo, milovala ruč-



Marie Michalicová

ní práce – uměla si na sebe ušít, uplést, ušáčkovat, dělala krásné květinové vazby, což využívala při dlouholeté výzdobě místního kostela či prostor obecního úřadu při různých příležitostech.

Kromě toho byla členkou pěveckého kostelního sboru v Hlohovci.

Málo se o ní ví, že ráda cestovala. Několikrát v mládí s kamarádkou navštívila krom jiného Itálii či Španělsko a kvůli tomu se také naučila obstojně italsky. Za doby starostování však z důvodu přemíry povinností nenašla odvahu si vzít dovolenou a někam odjet. Párkrát podnikla s farníky z Hlohovce, Valtic a Moutnice poutní zájezd – např. do Říma, Gruzie a Arménie a pěší pouť do Santiaga de Compostela.

Nebyla vdaná a neměla děti. Jejími dětmi byli všichni občané Hlohovce.

Děkujeme jí za její obětavou a neúnavnou práci pro občany Hlohovce a nezapomeneme na ni!

Marie Sítková

SOCIÁLNÍ SLUŽBY V NAŠÍ OBCI

Obec Hlohovec se účastní projektu minimální síť sociálních služeb obcí Břeclavska, v jehož rámci dochází k poskytování různorodých služeb pro občany. Dnes si představíme některé z nich ...

REMEDIPLUS z.ú.

Dovolte mi představit společnost Remedia Plus z.ú., sociální služby Břeclav, která i v době „koronavirové“ poskytuje péči potřebným osobám v regionu Břeclavska a okresu Břeclav od roku 1996, péči terénní, ambulantní a pobytové.

Terénní služby

V domácím prostředí zabezpečuje pečovatelskou službu a osobní asistenci. Cílem těchto služeb je pomáhat a podporovat seniory, osoby s postižením a rodiny s dětmi v jejich domově tak, aby mohli zůstat doma co nejdéle. Princip péče je založen na individuálním přístupu naplňování potřeb, respekt při rozhodování osoby. Nejčastěji poskytované činnosti jsou spojené se zajištěním stravy, podáním stra-

vy, poskytováním pomoci při hygieně, v péči o domácnost a s podporou proti osamělosti. Služba se poskytuje za úhradu, pondělí – neděle, včetně víkendů a svátků.

kontakt: sociální pracovnice - Bc. Martina Grbavčicová, sp.teren@remediaplus.cz, 736 489 606

Ambulantní služby, docházení do zařízení

Denní stacionář Utilis je určen dětem a osobám s mentálním postižením, kombinovaným postižením, s autismem, které potřebují pomoc a podporu při péči o vlastní osobu. Cílem této služby je rovněž pomoc a podpora při návratu běžných činností, rozvoj smyslového vnímání, komunikace, posilování sociálních kontaktů. Využívané metody - bazální stimulace, canisterapie, hipotejzdění, dramaterapie, muzikoterapie. Fakultativně lze poskytovat i svozy do zařízení. Služba se poskytuje za úhradu, pondělí - pátek.

kontakt: sociální pracovnice - Bc. Petra Šperková, vp.stacionar@remediaplus.cz, 736 490 381

Integrační centrum Utilis je určeno zejména osobám s mentálním a kombinovaným postižením. Cílem služby je pomáhat těmto osobám s rozvojem jejich schopností a podporovat jejich samostatnost a nezávislost, rozvíjet jejich orientaci v regionu, posilovat jejich znalosti. Podpora probíhá individuálně i skupinově v praktických a tvůrčích dílnách, dramaterapii, muzikoterapii, v poznávacích a sportovních aktivitách. Služba je preventivní, tzn. bez úhrady. Poskytuje se pondělí - pátek.

kontakt: sociální pracovnice - Lenka Kožďalová, DiS., sp.utilis@remediaplus.cz, 736 490 066

Pobytové služby

Domovinka, domov se zvláštním režimem a odlehčovací služby poskytují péči osobám s poruchami paměti. Cílem je poskytnutí péče a podpory, které osoby vzhledem k onemocnění potřebují. Nejčastěji se jedná o pomoc a podporu při péči o vlastní osobu, při přijímání jídla a pití, orientaci, komunikaci. Součástí péče je i aktivizace - hry, vzpomínání, pečení, vaření, vycházky, čtení, zpívání, aj.. Využívané metody - bazální stimulace, canisterapie, dramaterapie. Odlehčovací služba pomáhá rodině zajistit péči v době, kdy jsou v zaměstnání nebo na dovolené a nemohou o příbuzného pečovat (tuto péči lze i jen jako denní). Fakultativně lze poskytovat i svozy do zařízení. Služba se poskytuje za úhradu, nepřetržitě, pondělí - neděle.

kontakt: sociální pracovnice - Bc. Radka Stachovičová, sp.domocinka@remediaplus.cz, 739 697 689

Bližší informace najdete i na webu: www.remediaplus.cz

Přeji krásné prožití Vánoc a hodně zdraví v novém roce

Bc. Jarmila Pěčková, ředitelka REMEDIA PLUS z.ú.
reditelka@remediaplus.cz,
 telefon: 736 489 606, 530 331 321,
www.remediaplus.cz



Charita Břeclav

Azylové a pobytové služby

- **Azylový dům Břeclav** – pobytová sociální služba pro muže a ženy bez přístřeší, kteří nejsou schopni svoji situaci řešit vlastními silami ani za pomoci jiných dostupných služeb.
- **Domov svaté Agáty Břeclav** – pomáhá osamocným rodičům s dětmi, kteří ztratili střechu nad hlavou a zůstali na řešení situace sami.
- **Nízkoprahové denní centrum Břeclav** – pomáhá lidem, kteří ztratili přístřeší a sami nastalou životní situaci nedokáží řešit. Nabízí sociální poradenství, zajišťuje potravinový servis a hygienický servis, služby šatníku a zázemí denní místnosti.

Zdravotní a ošetrovatelská péče

- **Charitní ošetrovatelská služba Břeclav** – je zaměřená na podporu, ochranu a navrácení zdraví, udržení či zlepšení soběstačnosti, zmírnění utrpení a podporu rodin pečující o své blízké. Zajišťuje komplexní ošetrovatelskou péči jednotlivcům všech věkových skupin, a to v jejich domácím prostředí. Od roku 2015 poskytuje i domácí hospicovou péči.
- **Charitní pečovatelská služba Břeclav** – poskytuje komplexní služby péče o seniory. Pomáhá také rodinám pečující o dlouhodobě nemocného nebo zdravotně hendikepovaného dospělého člověka a pomáhá i matkám s dětmi vyžadující pomoc jiné osoby. Podporu projektu zaměřeného na péči o seniory chápeme také jako poděkování rodičům za to, co během svého života udělali pro své děti, tedy pro nás.



OBLASTNÍ CHARITA
BŘECLAV

Oblastní charita Břeclav prezentace základní činnosti

sídlo instituce:
 Svatoplukova 18
 690 02 Břeclav
www.breclav.charita.cz

Prevence a dobrovolnická činnost

- Kontaktní centrum s terénním programem Břeclav – poskytuje služby uživatelům návykových látek anebo lidem, kterých se drogový problém dotýká. Nedílnou součástí činnosti zařízení je ochrana veřejného zdraví a spolupráce s veřejností.
- **Dobrovolnické centrum Břeclav** – sdružuje lidi dobré vůle, kteří ve svém volnu pomáhají při projektech Charity, a to bez nároku na finanční odměnu. Charitní dobrovolníci jsou nedílnou součástí všech charitních sbírek, humanitární pomoci a realizace činnosti charitního šatníku.

Zprávy ze školy

Nový školní rok odstartoval plnou rychlostí

Po hlavních školních prázdninách usedli hlohovečtí školáci opět do svých lavic. Čeká na ně nový školní rok začínající krásným kulatým letopočtem 2020, s tématem činnosti zaměřeným na cestování všemi dopravními prostředky – Rok dopravy. Pomyslným vláčkem se tedy vydali noví žáci, prvňáčci se svojí třídní učitelkou Eliškou Jungmannovou na dlouhou cestu prvním rokem školní docházky. Školní rok byl zahájen za přítomnosti pana starosty Ing. Jaroslava Hajdy a dalších hostů z řad rodičů. Prvňáčků, kteří byli plni očekávání, je letos 14 a všichni si s chutí vyzkoušeli svoji první ukázkovou hodinu. Ostatní žáci byli přivítáni svými třídními učitelkami přímo ve třídách, neboť deštivé počasí nám neumožnilo společné

shromáždění před školou. Celkový počet žáků je letos 70 a budou vyučováni v pěti třídách. Také v tomto školním roce máme 4 žáky, kteří si plní povinnou školní docházku v zahraničí a budou v naší škole pouze přezkoušení z českého jazyka.

Letošní novinkou je přechod základní školy na elektronický systém Edookit, který zahrnuje elektronickou žákovskou knížku i třídní knihu. Pro rodiče žáků je to zcela nový způsob komunikace s učiteli a také okamžitý přístup k informacím o výsledcích vzdělávání jejich dětí, který vyžaduje jak internetové připojení, tak i znalost práce s moderní technikou. Přístup je však možný i přes telefon, takže současná generace rodičů jej zvládá bez problémů.

Probíhající školní rok 2020/2021 je poznamenán celou řadou hygienických a organizačních opatření ve školách z důvodu probíhající epidemie nemoci COVID-19 (nošení ochrany nosu a úst na chodbách a ve všech společných prostorách, dezinfekce rukou, omezení setkávání osob či zákaz zpěvu) a uplatňují se mimořádná opatření krajských hygienických stanic a ministerstva zdravotnictví, jakož i krizová opatření vlády, která dále zasahují do průběhu vzdělávání. Žáci a zaměstnanci škol musejí na tyto nové okolnosti pružně reagovat a omezení respektovat. Vzhledem k délce trvání omezení je situace pro všechny žáky i zaměstnance naší školy náročná, vynasnažíme se však, abychom ji zvládli co nejlépe.

Na všechny čeká jistě zajímavý školní rok, plný hodnotných poznatků a vědomostí jak přímo z vyučování, tak také z výukových programů, exkurzí a dalších akcí. Je naším velkým přáním, aby mohl proběhnout za přímé účasti žáků ve výuce, každodenním setkáváním se spolužáky a pedagogy a důkladným vysvětlením a procvičováním probírané látky. Naše zkušenost s distančními metodami a online výukou, kterou jsme zažili v minulém roce potvrdila, že klasickou výuku nelze jen tak nahradit. Nezbývá než popřát nám všem hodně zdraví, aby nový školní rok mohl být úspěšný jako ty předchozí.

*Mgr. Hana Šitková, ředitelka školy
Foto archiv ZŠ*



První dny ve škole.



Příprava na výtvarnou výchovu.



Žáci 1. třídy se svojí třídní učitelkou a asistentkou.



První den ve školní lavici.

Letošní první třída využívá ke zpestření výuky a motivaci žáků didaktickou pohádkovou hru, která bude celý školní rok součástí každodenního učení. Jejím hlavním patronem je skřítek Pohádkovniček, který postupně odkrývá poklady a přináší prvňáčkům různá překvapení, úkoly i odměny. Látkovou postavu skřítky našim nejmenší vlastnoručně a ochotně vyrobila paní Maruška Kašníková z ulice Dolní konec v Hlohovci. Patří jí naše velké poděkování a přání hodně zdravíčka, radosti a životního elánu.

*Mgr. Eliška Jungmannová třídní učitelka 1. třídy
Foto archiv ZŠ*



Exkurze na Nový dvůr

Každý rok bývá na naší škole vybrána určitá tematika činnosti, která nás provází od září až do června. Letos tomu není jinak. Pro rok 2020/2021 jsme si zvolili téma „Doprava“. Historie a vznik dopravy sahá daleko do minulosti. Již tehdy lidé řešili, jak se dostat z místa na místo. Naším cílem v letošním školním roce je dětem přiblížit cestování různými dopravními prostředky. Proto jsme se hned v září rozhodli, že to vezmeme pěkně z gruntu. Naplánovali jsme exkurzi na nedaleký Nový dvůr. Žáci první a druhé třídy se vydali pěšky. Starší žáci jeli pro změnu na kole. Na místě nás už čekal pan správce, který nás provedl stájemi, přidal výklad o koních a zajistil překvapení pro děti v podobě kočáru taženého koňmi. Byl to opravdu velmi podařený den a my si mohli odškrtnout jeden z původních způsobů cestování z našeho pomyslného seznamu.

Mgr. Tereza Luke, učitelka

Foto: Archiv ZŠ



Druhá vlna distanční výuky ve třetí třídě

Uzavření škol na podzim 13. října 2020 přišlo opět znenadání jako tomu bylo na jaře. Zase jsme se dostali do situace, kterou bylo nutné operativně řešit. Ihned po uzavření škol jsme zahájili distanční výuku i online výuku. Postupem času jsme vylepšili a zpřístupnili novou placenou platformu Zoom, kde jsem se setkávala pravidelně se třídou dopoledne na dvě hodiny. Děti si zvykly na pravidelný režim a jakousi povinnost připojovat se tak na online výuku. Musím konstatovat, že někteří žáci pobývali doma sami bez rodičů či babiček, přesto se zvládli na hodinu vždy řádně připojit. Všichni žáci dostali zároveň možnost zápůjčky nových školních tabletů, někteří rodiče tuto pomoc ze strany školy rádi uvítali. Velmi skláním a děkuji všem rodičům za dohled při výuce a v neposlední řadě velké poděkování za plnění školních úkolů, kdy rodiče suplovali v době distanční výuky nás, učitele. Kromě distanční a online výuky měli žáci samozřejmě spoustu volného času, o kterém se s Vámi, milí čtenáři, rádi podělím.

Elena Jankovičová, třídní učitelka 3. třídy



<u>Naše přání</u> - abychom měli 2 hodiny v fotbalu a pravidelně, - abychom měli dvě hodiny klování každý den, - abychom měli různé jedničky, - abychom měli volné hodiny, - abychom se nemudili, - abychom nedostávali špatné známky, - abychom jiadili na výlety, - aby nás škola bavila klaci, 3. třída	Co si přejeme začít ve školním roce 2020/2021 Všichni si přejeme, aby už nebyl koronavirus a aby všichni lidé zdraví. Chci bychom, aby se naše škola spát ve škole a abychom mohli jet na velké školní výlety. Protože se máme rádi, jsou u nás dobří harmonisté. Na závěr si přejeme sami hezké známky. holky, 3. třída
---	---

Čtení: Co nás baví 3. třída

Inova se nacházíme v těžké době. Něchali jsme se budeme opět milé volné volného času.

Každý den přicházíme se budíme po sedmé hodině. Návštěva se a pomalu se dostává na online výuku, která vyjde jako voda. Ráno mám čas pro sebe a mám si začít dělat, co chci. Končím si mám výtě papír, křídlo a pravoúhlo a kreslím si různé domky. Rodiči se musí přehodit a udělat si pár minut do školy. Když se blíží poledne, vstávám do školní jídelny pro oběd, na kterém si doma dobře pochutnám. Po obědě jdu ven na dvůr a všechno zkontroluji a pokračuji. Každou středu si dávám posle, abych nemusel další online výuku na školku.

Podobně, kdy si je venku doma, je čas napravit televizi a musím se bavit a pobíhat. V pondělí ráno televizi noviny, na kterých rád čtu, protože se dozvím, co nové v Česku a ve světě. Rád spím a čtu knihu, o Gregoriu Hefflinu.

Dozvíme se u nás hraba každý den chvilu. Dostanu si se hry a vstávám do školy, abychom byli chviluji, protože to hodně pomáhá. Tomáš 15.11. 2020

Můj volný čas

Když mám volno, chodím ven s kamarády, hraji fotbal a další venkovní hry. Musím taky trénovat na klavír a kytaru. Rád měkdy kvaším, sednu si na pohovku a hraju hry na tabletu. To se tak máme rádi.

Každý den ráno trochu čtu. Nejraději mám rozčtenou knihu Nejkrásnější české pohádky.

Viktor, 3. třída

Historie

Dějiny Hlohovce – 5. část V. ŠKOLSTVÍ

Obec Hlohovec, jak v předešlém oddílu jest zmíněno, byla až do 1. února r. 1783 přifařena do Poštorné, kamž také byly děti nuceny chodit do školy.

(O škole poštorenské svědčí skrovný zápis při r. 1703, že tam zemřel Matěj Pivinský t.č. rektor poštorenský ve stáří 55 let.) Pro velikou vzdálenost však bylo r. 1812 nařízeno, aby se v obci zdejší samostatná škola zřídila, což bylo i vrchností valtickou provedeno (nynější čís. 97/ Pekárkovi, Šulaperk/). Prvním prozatímním učitelem byl preceptor Jiří Masaryk, po něm od r. 1814 byl rektor František Adam ustanoven, který však se r. 1822 dostal pryč a na jeho místo nastoupil první zkušený učitel, rektor Jan Strnad, jenž již předtím působil v Mor. Žižkově 8 ½ roku. V době, kdy obec zdejší byla farností a školou přidělena do Poštorné, byla zavázána každoročně poštorenskému rectorovi odváděti 4 ½ měřice rži a 3 zl stříbra za koledu, což dostával poštorenský rektor Frant. Bestereimer až do své smrti r. 1844. Po jeho smrti hlásil se zdejší rektor Jan Strnad u krajského úřadu u děkana a probošta ve Strážnici, jakož i u vrchnosti, aby mu ty 4 ½ měřice rži a 3 zl stříbra, jakož i štola od pohřbu připadly, což se stalo od r. 1845 (Viz o tom rozhodnutí ve staré pamětní knize z r. 1846).

Jelikož rektor Strnad byl již velmi stár, byl mu dán k výpomoci podučitel Pauschek, jenž v pozdějších letech byl v Lednici ustanoven za nadučitele. Po smrti Jana Strnada r. 1869 ustanoven do Hlohovce učitel Antonín Podloučka, který působil na zdejší škole až do r. 1878, po něm pak nastoupil Ignác Josef Berka na místo nadučitelské.

Dle místního podání vyučovalo se na zdejší jednotřídní škole až do r. 1875 plně česky. Toho roku však došel na místní školní radu na Poštorensku následující výnos:

„Ve příčině slovanských dětí na školách obecných zemská školní rada (dolnorakouská) vyslyševši ty, kteří jmenované ško-

ly vydrží dle § 6 zák. z r. 1869 o školách obecných rozhodla, že na veškerých školách veřejných v Dol. Rakousích má vyučovací řečí býti němčina a že dále, poněvadž v Dol. Rak. mimo řeč německou není žádné jiné řeči zemské, nemá ve škole místo míti ani vysvětlovací (Unterweisung) žádným v jednotlivých osadách se vyskytujícím nářečím slovanským.“

Proti tomuto výnosu a průvodnímu nařízení okresní školní rady mistelbašské podaly toliko obce Poštorná, Ch. Nová Ves a Hlohovec stížnost k ministerstvu vyučování, a když jim nebylo vyhověno, k říšskému soudu. Tento rozhodl dne 25/4 1877, že vynesemím ministerstva vyučování bylo porušeno právo obcím stížnost vedoucím, zaručené čl. 19. zákl. zákonů státních tím, že potvrdilo opatření činěná dolnorakouskou zemskou školní radou ve příčině škol obecných obcí Hlohovce, Ch. Nové Vsi a Poštorné.“

Bohužel obce naše tak výhodného rozhodnutí nevyužívaly, naopak daly se pohnouti ke smlouvání s úřady a následek toho byl, že česká řeč v jejich školách se stala pravou popelkou.

Ještě jednou bylo Poštorenským a Hlohoveckým (Nová Ves se od nich odtrhla) stěžovati si až před říšským soudem, když zemská školní rada nařídila, aby se i náboženství vyučovalo po německy. Tehdy (20./10. 1882) uznal říšský soud za právo, „že nařízení ministerstva osvěty, potvrdivší výnos zemské školní rady, kterým se zavádí na školách v Poštorné a Hlohovci vyučování náboženství jazykem německým, porušen byl § 19 základních zákonů státních.“ R. 1876 byla škola zdejší rozšířena na dvojtřídní a učilo se v I. Tř. česky a německy, v II. Třídě výhradně německy.. R. 1880 vystavěla vrchnost novou školní budovu (nynější školku čís. 10) a škola byla od 1. března 1887 rozšířena na trojtřídní s vyučovací řečí německou. Obec přenechala knížeti honbu na 27 roků, starou školní budovu a velký výhon u rybníka. Stavbu

provedl stavitel Schleps a lesmistr Dobera v . 1879 a 1880 za úřadování starosty Jana Slunského čís. 12. Zahrada při škole založena byla r. 1897 za nadučitele Karla Němečka a za přispění tehdejšího starosty a předsedy místní školní rady Josefa Slunského čís. 39. R. 1909 začal vídeňský „Komenský“ usilovati o zřízení české školy v Hlohovci. Aby těmto jeho snahám se čelilo, usnesla se dne 1. prosince 1909 místní školní rada zažádati o povolení vyučování české řeči a zároveň podati žádost ke knížeti o rozšíření školy, neboť dosavadní škola již svému účelu nedostačovala.

R. 1910 zakoupil vídeňský „Komenský“ v Hlohovci stavební místo pro českou školu, načež konána v obci veliká agitační schůze spolku „Komenský“, na níž promluvil říšský poslanec J. Hyrš z Čech. Brzy na to pokusil se spolek „Komenský“ začít se stavbou české školy, leč úředně mu v tom bylo zabráněno. Pod tímto nátlakem ujednotila se zemská školní rada dolnorakouská s knížecí správou liechtensteinskou, aby škola zdejší byla o 2 třídy rozšířena a zároveň, aby v obci byla zřízena mateřská školka (ovšem německá). V sezení obecního výboru (dne 3. srpna 1910) konaném za příčinou rozšíření školy, hlasovalo z 15 členů výboru 13 pro školu německou a pouze dva – Jan Drobilič čís. 20 a Ondřej Vlašic čís. 42 pro školu českou.

V důsledku tohoto nepříznivého hlasování odvolal spolek „Komenský“ rekurs proti zákazu stavby české školy u dolnorakouského místodržitelství podaný, leč po 2 dnech na to podal novou žádost u starosty obce Jos. Slunského čís. 39 o povolení stavby. Zatím již 23. října 1910 byla trojtřídní škola rozšířena na pětitřídní a pomýšlelo se na stavbu nové školní budovy, jež postavena byla r. 1912.

V polovici května 1911 vyhovělo konečně ministerstvo vnitra stížnosti spolku „Komenský“ a starostovi obce nařízeno, aby podal své dobrozdání. Tento však žádost za povo-



roč. cca 1961 s Annou Grbavčicovou



Jakub Malčic 279 - ve škole

lení stavby opětně zamítl z důvodu, že plán stavební není vyhotoven v předepsaném měřítku. Stálými stížnostmi a rekursy prosadil spolek „Komenský“ konečně přece, že žádost za stavbu na návrh okresního hejtmanství mistelbašského projednána a zákonitě místní dobrozdání podáno býti muselo. Stavební komise svolána na 13.11. 1911. První prohlásil delegát spolku „Komenský“ dr. Formánek z Vídně, že budovy bude o prázdninách také používáno za prázdninový útulek, čímž se obecní úřad prohlásil nekompetentním v záležitosti této rozhodovati tak ke stavbě české školy ve zdejší obci vůbec nedošlo.

Nová školní budova měla být obci připsána pod podmínkou, že se ve škole na věčné časy (für immerdar) bude vyučovati němcky, na kterouž podmínku však obec přistoupiti nemohla a nechtěla. Dokončení jednání zmařila světová válka, jež svým výsledkem všechny nanejdříve překvapila.

Státní převrat ve směru politickém brzy také zabezpečen byl úspěšnou prací na poli školském. Příčiněním neúnavného národního pracovníka Jana Noháče, říd. učitele ve St. Břeclavi, nyní pak okresního školního inspektora břeclavského okresu, byla otevřena v lednu 1919 pětiletá obecná škola česká, do níž hned zapsáno bylo 216 žáků. Předběžný zápis žactva za spolupůsobení předsedy národního výboru Ondřeje Drobiliče, čís. 8. a místopředsedy Ondřeje Vlašice, čís. 42 jakož i předsedy místní školní rady

Jana Nováka čís. 3 provedl zatímně ustanovený správce školy Karel Vyhliďal, učitel z Tvrdomic.

Zveřejnění české školy stalo se výnosem zemské školní rady ze dne 4/4 1919, čís. 9464.

Česká škola dlouho byla nucena zápasit s těžkými začátky (nepřízeň obyvatelstva, nedostatek učíren a učitelstva), leč po zdolání těchto překážek začíná se zdárně rozvíjeti ku prospěchu mládeže i obce, což zřejmo z každoročních příznivých zpráv a vykonaných inspekčních. Za zásluhy o zdejší školu jmenovalo obecní zastupitelstvo (v sezení dne 26/2 1927 p. okresního inspektora Jana Noháče čestným občanem.

Velmi jest litovati, že znovuootevření mateřské školky ve zdejší obci Národní jednotou pro jihozápadní Moravu pro nepochopení občanstva nebylo možno uskutečniti.

V měsíci březnu 1920 vzdal se své funkce předseda místní školní rady ještě z doby předválečné – Jan Novák, rolník čís. 3. Do nové místní školní rady zvoleni byli obecním zastupitelstvem dne 28.3. 1920 Jakub Slunský (čís. 1), Josef Kašník (čís. 225) a Michal Málčic (čís. 196). Předsedou zvolen Jakub Slunský. Po vydání nového zákona o složení místních školních rad ze zástupců občanstva a učitelstva zvoleni v sezení obecního zastupitelstva dne 17/2. 1921 do místní školní rady jako zástupci rodičů Slunský Jakub (čís. 1), Málčic Michal (čís. 196), Kašník Josef (225), Štěpánek Jan (172), Vaškovič Michal (132)

Drobilič Petr (45); za náhradníky: Radkovič Ondřej (200), Novosád Adolf (213) a Grandič Jan (165) jako zástupcové učitelstva zvoleni v konferenci učitelské dne 14/2 1921: Karel Vyhliďal, říd. uč. A uč. František Králík a Josef Sojka, po odchodu Králíkově Emilie Vlčková a paní Kamila Lukešová. V ustavující schůzi dne 26/4 1921 zvolen předsedou Jakub Slunský, místopředsedou Josef Kašník.

Ve třetí 1922 – 1924 převzaty byly školy na Poštorensku do státní správy a dostalo se škole zdejší na subvencích:

pro r. 1922 obnosu	53.000 Kč
pro r. 1923 obnosu	41.220 Kč
pro r. 1924 obnosu	33.070 Kč
Celkem tudíž obnosu	127.290 Kč.

Hospodářskou správou školy pověřen byl říd. uč. Karel Vyhliďal.

Po vypršení čtyřletí provedeny nové volby do místní školní rady. Volba zástupců učitelstva vykonána byla dne 17/2 1925 v mimořádné konferenci, zvolen pouze říd. uč. Karel Vyhliďal (později pak ještě uč. Josef Sojka), volba zástupců obce provedena 23/2 a zvoleni: Málčic Michal (čís. 196) a Štěpánek Jan (42) opětně, Drobilič Jan (46) a Radkovič Karel (98) nově; při volbě náhradníků dne 8/3 zvoleni: Slunský Matěj (49) a Bartolčic Ondřej (čís. 89). Ustavující schůze nové místní školní rady za přítomnosti p. insp. Jana Noháče konána dne 16/5 1925 a při ní zvoleni: předsedou Jan Drobilič (46), místopředsedou Málčic Michal (čís. 196).

Za této místní školní rady provedena byla elektrisace školní budovy ve dnech 31./10. 1927 nákladem 1660 Kč.

Volby do nové místní školní rady provedeny byly v měsíci květnu r. 1929. Jako zástupci učitelstva zvoleni v konferenci učitelské říd. uč. Karel Vyhliďal a uč. Josef Potměšil, za zástupce obce v obecním zastupitelstvu zvoleni Josef Štěpánek, rolník čís. 44, Josef Kašník, rolník čís. 38, Jan Klimovič, malorolník čís. 252 a Jan Borovec, dělník a radní čís. 271. Dne 18./VI. 1929 za přítomnosti komisaře okresního úřadu jako zmocněnce okresního školního výboru dr. Miloše Hornánského zvolen za předsedu Josef Štěpánek a za náměstka jeho Jan Klimovič.

Zpráva o činnosti místní školní rady za uplynulé období 1925 – 1929 podána v sezení místní školní rady dne 7. července 1929 správcem školy Karlem Vyhliďalem.

*Z rukopisných zápisků Karla Vyhliďala vybra-
la a přepsala Marie Sítková
Foto: archiv autorky*



školní fotka - roč. 1924-26 - Jan Lída - řezník

Připojení Valticka k ČSR a jeho ohlas v dolnorakouském dobovém tisku

Valtickem rozumíme pět jihomoravských obcí (Valtice, Úvaly, Poštorná, Charvátská Nová ves a Hlohovec), které byly až do konce července 1920 součástí Dolního Rakouska. Většina těchto obcí (Poštorná, Charvátská Nová Ves a Hlohovec) měla český, resp. Slovácký ráz. Svědčí o tom i požadavek znalosti místního jazyka na faráře poštorenské farnosti v 17. a 18. století, mající na starosti i výuku ve škole. V opačném případě by jim školní mládež a účastníci bohoslužeb

nerozuměli. 1) V žádném případě tedy nešlo, mimo Valtice a Úvaly, o německou kulturní oblast. Svědčí o tom také jména obyvatel uvedených obcí v josefínském katastru z roku 1787. 2)

Národnostní problémy vyvstaly do popředí po rakousko-uherském vyrovnání a zejména v roce 1875, kdy ve snaze prohlásit Dolní Rakousko za zemi jednojazyčnou bylo zavedeno německé vyučování pro české děti v Poštorné, Charvátské Nové Vsi a Hlohovci. Obce

se proti germanizaci bránily a obrátily se i na říšský soud, který jim dal za pravdu, poněvadž ministerstvo kultu a vyučování porušilo § 19 ústavy z prosince roku 1867. Avšak situace tím nebyla vyřešena a boj Čechů na Valticku se protáhl až do počátku 20. století.

V zápase s germanizačními snahami dolnorakouské zemské rady sehrály kladnou roli i české bohoslužby v Poštorné, k níž byla připojena po církevní stránce Charvátská Nová ves a kde místní kněží usilovali od 70. let o vybudování nového kostela, neboť stávající nemohl pojmut většinu českých věřících z obou obcí. Úsilí poštorenského faráře Josefa Maixnera a starosty Antonína Košťala o postavení nové poštorenské kostelní budovy pro české bohoslužby je možné hodnotit jako jeden z prostředků pro udržení české řeči v této oblasti. Vzhledem k slováckému, a tedy českému prostředí Hlohovce dojížděl kaplan z Valtic, hovořící česky, každou neděli odpoledne do Hlohovce, protože filiální hlohovecký kostel byl součástí valtické farnosti.

Zvláště aktivně se do boje proti germanizaci na Valticku zapojili Češi z Vídně, poněvadž sami museli za svoji existenci bojovat zřízením Školského spolku Komenský ve Vídni, který měl od roku 1908 svoji školu také v Poštorné, a činností celé řady kulturních a sportovních českých organizací, jež měly u naší vídeňské menšiny podporovat a posilovat české národní vědomí.

O tomto zápasu Čechů na Valticku byla během druhé poloviny 19. století informována i česká veřejnost prostřednictvím studií a článků prof. Šembery, dr. Herbena, dr. Karáska, A. Hubky, J. Jančí, ale také v souvislosti se zájezdem vídeňských Čechů do Prahy na Národopisnou výstavu v roce 1895. V této souvislosti Národní listy otiskly články o Čechách v Poštorné, Charvátské Nové Vsi a Hlohovci. 3)

Problém Valticka se opět objevil na konci první světové války, v souvislosti s rozpadem Rakouska-Uherska na tzv. nástupnické státy, mezi něž patří mj. také Československo a Rakousko. Zrcadlem politických postojů širších vrstev obyvatelstva v Dolním Rakousku byl tehdejší místní tisk, který obrazel reakce obyvatel na poslední chvíli monarchie a její konečný rozpad. Tyto nálady vyjádřila redakce novin Mistelbacher Bote 20. září 1918, když podpořila návrhy rakousko-uherského ministra zahraničních věcí hraběte Buriana na potřebu mírových jednání válčících států s cílem ukončení války a uchování podunajského habsburského soustátí „...jako záruky proti sociální revoluci z Východu“. 4)

Střední podnikatelské vrstvy Dolních Rakous přivítaly Manifest císaře Karla I. k jednotlivým národům monarchie, v němž vyzývá ke společné výstavbě nového spolkového státu. Z dobového tisku vyplývá, že rakouští Němci si stále přisvojovali právo na vedoucí postavení i v císařem Karlem zamýšleném podunajském soustátí. 5) Vytvoření Československa bylo monarchisticky smýšlejícími redakcemi dolnorakouských novin hodnoceno jako jedna z příčin rozbití

rakouského podunajského státního celku a důsledek revolučního proudu mas obyvatel v českých zemích a na Slovensku. Akt vyhlášení Československa byl chápán jako vlastizrada na habsburské monarchii. 6)

Jedním z problémů nově vzniklých států bylo vymezení jejich státních hranic. Také československá vláda se musela zabývat hraniční otázkou, neboť ihned po vyhlášení samostatnosti došlo v celém převážně Němci osídleném pohraničí českých zemí k proklamování německo-rakouských provincií, které se hlásily k německému Rakousku nebo do německé říše. O politické orientaci provincie v severních Čechách, Deutsch-böhmen, svědčí rozhovor zvláštního zpravodaje Prager Tagblatt a samozvaným tzv. zemským hejtmanem provincie Deutschböhmen dr. Lodgmanem von Auen z 20. listopadu 1918, který řekl: „Německé Čechy (je tím míněno české pohraničí osídlené převážně Němci) mají jen dvě cesty: zůstat v rámci německého Rakouska nebo připojení k německé říši (and as Deutsche Reich). Smýšlení obyvatelstva ukazuje pro připojení k Německé republice vzhledem ke společným hranicím. Bude-li chtít mírová konference v Paříži protiprávně německé Čechy podřídit československému státu, tedy porušit právo českých Němců (tj. Němců žijících v Čechách) na sebeurčení, pak Němci v Čechách nastoupí v rámci Československa irendentu.“ 7)

Na jižní Moravě se jednalo o vyhlášení tzv. provincie „Deutschsüd-mähren“, jež byla vytvořena 3. listopadu 1918 na shromáždění zástupců německých obcí jižní Moravy jako součást Dolního Rakouska. Při této příležitosti se německé obyvatelstvo Valtic a Úval otevřeně a manifestačně přihlásilo k německému Rakousku. 8) Současně se valtičtí Němci pohrdavě vyslovovali o slováckém obyvatelstvu nedalekých dolnorakouských obcí, Bernhardsthalu, Rabensburgu a Hohenau, které projevilo zájem (vzhledem ke svému národnostnímu citění, ale i s ohledem na hospodářské spojení s Břeclaví a také vzhledem k tomu, že část polností, luk a lesů mělo na území nově vyhlášené Československé republiky) o připojení k Československu. Tento postoj vyvolal pobouření i u redakce místního obdeníku, který tehdy vycházel v Mistelbachu. 9)

V zájmu zintenzivnění boje za připojení tzv. německo-rakouských provincií k německému Rakousku zaslal v prosinci 1918 reportér Neuen Wiener Tagblatt z Prahy do Vídně zprávu, že rakouští politici jsou tajně ústně s českou vládou domluveni, že po jistém i obtížném jednání zůstanou tzv. provincie Deutschböhmen a Deutschsüd-mähren součástí československého státu. Na základě těchto zpráv a nálad mezi německou národnostní menšinou bylo mj. také vyvoláno dne 28. prosince 1918 jednání v budově rakouského parlamentu ve Vídni mezi zástupci tzv. provincií Duetschböhmen a Deustchsüd-mähren a představiteli rakouské politiky o nutnosti důrazného postupu rakouské delegace na připravovaných mírových jednáních v lednu 1919 v Paříži ve prospěch českých Němců a jejich připojení k německému Rakousku. 10) Zemský hejtman takzvané provincie Deutschböhmen dr. odgman von Auen pro konzultaci se znojemským továrníkem a poslancem Oskarem Teufelem zaslal v polovině prosince 1918 telegram do Paříže, v němž žádal obsazení tzv. německých rakouských provincií v českých zemích americkými, anglickými nebo francouzskými vojenskými oddíly a současně požadoval právo na sebeurčení pro dva miliony obyvatel německé národnosti v českých zemích. 11)

Velkým zklamáním byla pro dolnorakouské maloburžoazní kruhy zpráva z Prahy, že Poštorná, Charvátská Nová Ves a Hlohovec byly nadobro již během listopadu 1918 pro Dolní Rakousko ztraceny, stejně jako obsazení celé jižní Moravy a severních Čech československým vojskem. Právě obsazení tří dolnorakouských slováckých obcí československými vojáky považovaly některé dolnorakouské listy za narušení suverenity Rakouska, aniž by současně připomněly, že obyvatelé všech tří obcí se již počátkem listopadu 1918 na veřejných shromážděních přihlásili k Re-



Gruss aus Bischofwarth

publice československé. S pocitem trpkosti byly rovněž publikovány zprávy o opuštění Liberce zemskou vládou tzv. Deutschböhmen v čele s dr. Lodgmanm von Auen dne 10. prosince 1918 dopoledne a o jejím usazení v saské Žitavě. 12) Československé vládě se podařilo celou akci vyhlášení čtyř tzv. německo-rakouských provincií na území Čech a Moravy postupně do konce listopadu a počátku prosince 1918 potlačit.

Hraniční problematika mezi jižní Moravou a Dolním Rakouskem však vyřešena nebyla. Stále zůstávala otevřená otázka pěti územních požadavků Rakouska, a to u Šafova, Šatova, Laa an der Thaya, Valtic a v oblasti tzv. moravsko-dyjského trojúhelníka, a problém dvou územních požadavků československých u Podmolí a v oblasti Moravského pole v širším smyslu slova, tj. od Laa an der Thaya k obci Alt Lichtenwarth a odtud směrem na jih k městečku Petronell na Dunaji. 13)

Sporná oblast byla předmětem jednání mírové konference v Paříži, zahájené 18. ledna 1919. Její závěry se promítly do mírové smlouvy německého Rakouska s Dohodou z 10. září 1919, která byla podepsána v Saint Germain en Laye. Československu se dostalo z jeho požadavků jen dvou malých území o celkové rozloze 197 km² a s 10.803 obyvateli, a to Valticko a tzv. moravsko-dyjský trojúhelník. Podepsáním saintgermainské mírové smlouvy spory o Valticko nekončily. Jednání o konečném vedení státní hranice na Valticko a samotné oficiální připojení Valticka k ČSR se stále více zužovaly na dvě obce, Valtice a Úvaly. Po několikaměsíčních jednáních československé a rakouské delegace, z nichž jedno proběhlo 5. až 7. března 1920 i v zasedacím sále valtické radnice, byly rozhovory ukončeny a dne 31. července 1920 byly Valtice a okolní obce oficiálně začleněny do rámce československého státu, jehož součástí se stal i moravsko-dyjský trojúhelník. Požadovaný Föhren Wald se studnami městského vodovodu v Břeclavi však zůstal na rakouském území. Rakouský požadavek tzv. mokré hranice však také nebyl realizován.

O tom, že se sudetští Němci nevzdali boje za své připojení k Německu, svědčí zprávy v dolnorakouském dobovém tisku, který i v dal-

ších letech podporoval svými články obnovení boje za právo na sebeurčení německé menšiny na našem území. 14)

Ještě v prosinci 1922 se redakce Bote von der Ybbs ve Waidhofenu a. d. Ybbs vrátila rozsáhlým článkem k československým požadavkům na dolnorakouské a hornorakouské hranici z roku 1919 a naprosto odmítavě hodnotila československý požadavek na odstoupení území pod Znojmem a Podmolí a oblast na východ od Laa a. d. Thaya směřující na jihovýchod k obci Petronell na Dunaji. Redakce zdůrazňovala, že československá buržoazie si chtěla upravit státní hranice z hlediska hospodářského co nejvýhodněji. 15)

PhDr. Mgr. Miroslav Geršic

Použité prameny a literatura:

1. NÖ Landesarchiv Wien I., nyní St. Pölten, Schulfassungen, Karton 34, Nro. 150-160
2. NÖ Landesarchiv, Grunderlägnis Fassung der Gemeinde Unter-The-menau, UM 77
3. Mistelbacher Bote, roč. 32, z 20. 9. 1918
4. Mistelbacher Bote, roč. 32, z 1. 11. 1918, z 16. 11. 1918 a z 16. 12. 1918
5. Erlaf Bote, roč. 28, z 20. 10. 1918, z 11. 12. 1918 a z 15. 12. 1918
6. Bote von der Ybbs, roč. 33, z 23. 11. 1918 a z 29. 12. 1919
7. Hollabrunner Zeitung z 20. 12. 1918
8. Bote von der Ybbs, roč. 35, z 27. 10. 1922 a z 22. 12. 1922
9. Šípek, Zdeněk, Spory Československa s Rakouskem o vedení státních hranic na jižní Moravě v letech 1918-1923, Mikulov 1968
10. Bote von der Ybbs, roč. 33, 29. 12. 1918, s. 2
11. Erlaf Bote, roč. 28, 15. 12. 1918, s. 3
12. Tamtéž, 11. 12. 1918, s. 3, viz také Mistelbacher Bote, roč. 32, 16. 12. 1918, s. 2, Hollabrunner Zeitung, 20. 12. 1918, s. 1
13. Šípek, Zdeněk, Spory Československa s Rakouskem o vedení státních hranic na jižní Moravě v letech 1918-1923, Mikulov 1968, edice Jižní Morava, svazek 1, s. 15-16
14. Bote von der Ybbs, roč. 35, 27. 10. 1922, s. 2
15. Tamtéž, 22. 12. 1922, s. 3

Historie vinařství v Hlohovci

Osada Hlohovec (Bischofwart) byla založena osadníky bavorskými poddanými biskupství pasovského, kterému císař Jindřich II. daroval v r.1056 celý kraj sahající až k Břeclavi. Valtice se staly majetkem Jana I. z Lichtenštejna v r.1378. K tomuto vlastnictví náležely v té době kromě jiných osad také Poštorná, Hlohovec a také dnes již zaniklý Alach na Alachově rybníku.

Po celé 16.století zuřily války a turecké nájezdy. Turci zničili celý náš kraj, vypálili mnoho osad, odvedli mladé lidi do otroctví, staré vyvraždili. Tak zanikla i osada Alach a vesnice Genče. Opuštěnou zemi hodlali Lichtenštejnové zase obsadit, proto rádi přijímali chorvatské osadníky, kteří za tureckých válek ve své domovině velmi trpěli. Nabídlí Chorvatům opuštěnou půdu na svých panstvích a tak v r.1570 doputoval mohutný zástup chorvatských osadníků do Poštorné, Ch.N.Vsi a Hlohovce, kde byly ještě zbytky obyvatelsva domáčího (českého i německého). Novým osadníkům bylo potvrzeno právo na majetek a upraveny poddanské povinnosti. Měli i určité výhody, např. byli 5 let osvobozeni od poddanských dávek, nebyli povinni vinohradní roboty a měli výhody i při odběru vína z vrchnostenských sklepů. Během třicetileté války (1618–1648) muse-

li obyvatelé nést velké oběti, zvláště když k hrůzám válečným se připojila neúroda a hlad. V důsledku těchto utrpení byla v r.1646 řada usedlostí opuštěna, rozbourána a spálena, takže zanikla. Podle „lánové vizitace“ z roku 1683 se snížil počet usedlostí v Hlohovci z 81 na 58, což se projevilo i na poklesu počtu obyvatel, což mělo značný vliv na rozsah poddanské roboty a tím i na rozvoj zemědělství a hlavně vinařství. Výměra vinic tak ve 2.polovině 17.století značně poklesla. V roce 1725 vykazoval vrchnostenský úřad jen 131 měřic vinic, z toho 32 měřic ve Valticích a pouze 2 měřice v Hlohovci na „Nové hoře“, která byla považována za nejvýhodnější viniční polohu. V r.1751 bylo podle Tereziánského katastru na Valtickém panství už 226 měřic vinic, ale v Hlohovci pouze 3 měřice. Výměra poddanských vinic v Hlohovci není známa. Z této doby byl znám jen tzv. vinný desátek, který v r.1747 činil 29 věder, přičemž „vídeňské vědro“ mělo obsah 1.638 litrů, což nebylo rozhodně málo. Vinný desátek o 30 let později (v r.1779) činil v Hlohovci už jen 16,5 vědra a tento stav trval až do r.1848.

Roku 1764 mělo Valtické panství vedle zámeckého a Křížového sklepa několik menších sklepů v poddanských obcích. V Hlo-

hovci to bylo 6 lisoven (sklepů) s kapacitou 250 věder. Zde se skladovalo víno jak z vrchnostenských vinohradů, tak i víno „desátkové“.

Již v minulosti byl katastr obce pokládán za suchý a větrný, vhodný pro pěstování zemědělských plodin. Teprve v r.1764 bylo na Valtickém panství zavedeno pěstování kuřice, a to jako krmné plodiny s označením „turkyň“ pro výkrm prasat a drůbeže.

V rámci tzv. josefínských reforem se na Valtickém panství začala uplatňovat řada novot, např. místo naturálií se začala vyplácet peněžitá odměna. Pro malodomaře byla zavedena pracovní povinnost 2 dnů při sklizni vína. Roboty byla pak zrušena roku 1848. Poddaný lid se mohl stát vlastníkem půdy, kterou v potu tváře a za četných útlisků obdělávali jeho předkové. Vrchnostenské úřady byly zrušeny a místo nich byly zřízeny úřady samosprávné a státní. V r.1771 bylo zavedeno číslování všech obytných stavení a pozemků (tzv. Josefínský katastr), bylo provedeno první sčítání obyvatelstva.

Vnitropolitické a hospodářské změny na přelomu 18. a 19.století zapříčinily pokles výměry vinic v celé habsburské monarchii. Rozvojem železniční dopravy z Vídně do Břeclavi a dále přes Olomouc do Krakova se

podstatně zvýšil dovoz levných vín z jižních oblastí monarchie, zvláště z Dalmácie a severní Itálie.

Zavedení střídavého hospodářství a nových plodin do osevního postupu, zvláště píce a okopanin včetně cukrovky, bylo další příčinou poklesu výměry vinic na Valticku. Tento nepříznivý vývoj byl impulsem k založení Okresního hospodářského spolku ve Valticích v r.1855. Spolek měl nesmírný význam pro celkové zemědělské a hlavně vinařské podnikání. Sloužil k propagaci vína na Valticku a byl iniciátorem založení Rolnicko-ovocnářské a vinařské školy ve Valticích v r.1871. Založení školy mocně podporoval i tehdejší kníže Jan II., který se stal jejím hlavním mecenášem. Koupil pro potřeby školy bývalý františkánský klášter a věnoval škole 500 zlatých. Zakládající listiny školy schválil i Dolnorakouský sněm i ministerstvo orby. A tak po nutných stavebních úpravách bývalého kláštera vznikla ve Valticích dvouletá zemědělská škola, která zahájila vyučování v listopadu 1873.

Hospodářský spolek vlastnil révou školu a významně zasáhl do rekonstrukce vinic po révokazové kalamitě ve 2.polovině 19.století.

Spolek byl prvním propagátorem vinných výstav známých dnes jako tradiční vinné trhy.

Přestože nedaleké Valtice se staly střediskem nového způsobu pěstování révy vinné na podnožové révě, byl to právě Hlohovec, který se neubráníl invazi přímoplodících hybridů, které dávaly víno podřadné kvality. V této souvislosti je třeba připomenout, že koncem 19.století se stal Hlohovec významnou a úspěšnou obcí v pěstování ovoce, zvláště jablek, hrušek a švestky domácí. Ovocné sady Za Halterama, Nad dědinu i po obou stranách silnice směrem do Valtic byly velkým přínosem pro pěstitele po finanční stránce. Značná část ovoce byla totiž zpeněžena na trzích v Břeclavi, která se po zavedení železnice stala průmyslovým centrem oblasti.

Sady Nad dědinu přetrvaly až do roku 1958, kdy byli sedláci tzv. „přesvědčeni“ ke vstupu do JZD. Záhy poté došlo k likvidaci této ojedinelé lokality. Na začátku 60.let pak došlo ke druhé rekonstrukci vinařství v Hlohovci. V obci vznikla zahrádkářská organizace, která dala podnět k vysazení nových vinohradů o výměře 20 ha, a to v zahrádkářské kolonii,

kdy každý z 200 členů na přidělené výměře 10 arů vysadil vinnou révu a také ovocné stromy. Na tuto zahrádkářskou kolonii v 70. až 80. letech navázalo sloužené JZD Hraničář (Bulhary–Hlohovec–Sedlec), které provedlo likvidaci zbývajících starých sadů a začalo uplatňovat velkovýrobu způsobu pěstování vinné révy. Celkem bylo vysazeno 90 ha vinic v trati Šulaperk a U Hájků. Po výsadbě nových vinic v Hlohovci došlo i k likvidaci starých sadů Za Halterama, kde koncem 80.let JZD Hraničář vysadilo 40 ha švestkového sadu.

Hlohovecké vinařství začalo být opět pojmem ve výrobě vína, byly postaveny nové vinné sklepy a u starých sklepů nové lisovny. V Hlohovci se nachází 160 vinných sklepů, ne všechny však slouží svému původnímu účelu. Tato obnovená tradice dala též podnět k pořádání vinařských výstav tzv. „košťů“ na místní i, okresní úrovni.

Některé údaje z historie vinařství na Valticku byly získány z materiálů Ing.Vojtěcha Pazderky st., dlouholetého učitele a ředitele Střední vinařské školy ve Valticích.

*Kateřina Vlašicová
kronikářka*

VÝSKYT CHORVATSKÝCH PŘÍJMENÍ OBYVATEL HLOHOVCE V SOUČASNOSTI (statistika do roku 2016 včetně)

FABIČOVIC

Příjmení Fabičovic má dnes v České republice 67 lidí.

V Hlohovci je ke květnu 2020 hlášeno 19 občanů tohoto příjmení.

Hustota výskytu je 1 Fabičovic na 159.710 obyvatel.

Věkový průměr činí 41 let.

Nejstarší žijící majitel tohoto příjmení je ročník narození 1932.

Nejmladší se narodil v roce 2015.

Nejvíce Fabičoviců se narodilo v roce 1956 a 1978 – 4 osoby.

Příjmení Fabičovic se poprvé objevuje v knize narozených obce Hlohovec v lednu 1713 (kniha je vedena od roku 1688), kdy se manželům Martinu a Katharině Fabičovicovým narodil syn Mathias.

Výskyt v ČR dle obcí s rozšířenou působností (dále jen RP):

Břeclav – 50
Boskovice – 4
Vizovice – 3
Frýdek – Místek – 3
Pohořelice – 2
Blansko – 1
Zlín – 1
Mikulov – 1
Kroměříž – 1
Tišnov – 1

FABIČOVICOVA

Příjmení Fabičovicová má v České republice 62 osob.

V Hlohovci je ke květnu 2020 hlášeno 13 osob se jménem Fabičovicová.

Hustota je 1 Fabičovicová na 172.589 obyvatel.

Průměrný věk je 48 let.

Nejstarší žijící majitelka tohoto příjmení se narodila v roce 1922.

Nejmladší v roce 2016.

Nejvíce osob ženského pohlaví s tímto příjmením se narodilo v roce 1984 – 6 osob.

Výskyt v ČR dle obcí s RP:

Břeclav – 53
Pohořelice – 2
Boskovice – 2
Kolín – 1
Blansko – 1
Znojmo – 1
Světlá nad Sázavou – 1
Frenštát pod Radhoštěm – 1

GARČIC

Příjmení Garčic vlastní v ČR celkem 64 osob.

V Hlohovci žije v současnosti 18 mužů tohoto příjmení.

Hustota výskytu je 1 Garčic na 167.196 obyvatel.

Věkový průměr je 41 let.

Nejstarší žijící osoby tohoto jména se narodily v roce 1933 – 2 osoby.

Nejmladší osoba v roce 2016.

Nejvíce Garčiců se narodilo v roce 1972, 1994 a 1996, a to po třech osobách.

Nejstarší zápis osoby s příjmením Garčic se objevuje v matriční knize narozených pro obec Hlohovec až 27.8.1754, kdy se narodila manželům Marii a Joannovi Gartziczovým dcera Maria.

Výskyt v ČR dle obcí s RP:

Břeclav – 35
Mikulov – 8
Frýdlant – 5
Hodonín – 5
Černošice – 3
Šlapanice – 3
Frýdek – Místek – 3
Praha – 1
Olomouc – 1

GARČICOVÁ

Příjmení Garčicová obdrželo v ČR celkem 64 dosud žijících žen.

V Hlohovci je hlášeno k pobytu v současnosti 20 žen s tímto příjmením.

Hustota je 1 Garčicová na 167.196 osob.

Věkový průměr je 45 let.

Nejstarší osoba s tímto příjmením má v rodném listě rok narození 1929.

Nejmladší zase 2016.

Nejvíce žen s příjmením Garčicová se narodilo v roce 1937, 1946, 1965 a 1975, a to vždy 3 osoby.

Výskyt v ČR dle obcí s RP:

Břeclav – 42
Hodonín – 6
Mikulov – 4
Šlapanice – 3
Frýdek – Místek – 3
Praha – 2
Frýdlant – 2
Kopřivnice – 1
Černošice – 1

TJ SOKOL

Fotbalový rok 2020

Tak jaký byl ten fotbalový rok, se ptám já sám sebe, tak jako se budete ptát vy sebe, kamarádů, či známých....S mužstvem dospělých jsme prožili zimní a letní přípravu a po nich nás čekala dvě různá období. Jarní, kde mužstvo hrálo na hranici postupu (soutěž byla ukončena, když sokol okupoval třetí místo tabulky se ztrátou jednoho bodu na prvního a oba dva soupeře před sebou měl v jarních kláních na domácím hřišti). Poté byla soutěž ukončena. V podzimní části nového ročníku však následoval propad na samé dno a až poslední zápasy, ve kterých přišlo zlepšení, nás katapultovaly z posledního na nesestupovou dvanáctou

příčku, a potom byla soutěž opět ukončena. Kde hledat příčiny? Ptám se zase sebe...V přípravě, úzkém kádru, rozestavení, ve slabé formě jedinců, přístupu či v morálně volních vlastnostech? Nebo v tom, že žijeme v době, která nám umožňuje strašně moc příležitostí různé formy zábavy? Asi bych to trochu sklouobil. Protože fotbal je kolektivní sport, který mnozí z kluků dělají od svých pěti, šesti let, je jím umožněno nahlédnout do vyšších soutěží, kde mohou rozvinout svůj talent, a pak po návratu do mateřského oddílu tvoří pilíř mužstva. Tito hráči se přece nemohou ze dne na den rozhodnout ukončit docházku. Myslím si, že je

to znevážení práce a času těch, kteří se o ně či jejich kamarády starali. Hlohovec který hraje převážně s hráči, které si vychoval, si to nemůže dovolit, neboť tak jako v různých jiných sportech se generace těch talentovanějších rodí jen jednou za čas. Jak jsem tady napsal, fotbal je kolektivní hra, a abychom si nestěžovali na malou sounáležitost, přejeme všem, ať malým či velkým hodně elánu, zdraví a lásku k tomuto sportu. Setkávání při pěkných chvílích ve sportovním areálu, třeba na lanovce nebo až napadne sníh – na kopci v plné rychlosti. Starosto, nekupuj nám vlek, my si to vyběhneme.

Antonín Koryčánek

Kultura

Kultura v Hlohovci v roce 2020

Rok 2020 byl z hlediska pořádání kulturních akcí ve znamení obrovské nejistoty. V důsledku pandemie Covid-19 trpěla také kultura v naší obci, ale i přesto některé oblíbené kulturní a společenské akce za zprísňených hygienických a bezpečnostních podmínek nakonec proběhly. Na konci června jsme si mohli užít přesunutého dětského dne, který se jako obvykle konal v okolí kulturního domu. Pro děti byly opět přichystány atrakce a spousta zábavy, laskominy pro mlsouny a pro hladové také možnost opečení špekáčku. V polovině července jsme si mohli užít druhý ročník Letnofestu, na kterém vystoupily kapely Irnis a Děda Mládek Illegal Band. V srpnu nás čekaly a neminuly tradiční Bartolomějské hody a po neuskutečněných májových hodkách bylo vidět, jak moc lidem chybí dobrá hudba a zábava, účast byla opravdu rekordní. V září jsme si doslova za pět minut dvanáct užili 14. hlohovecké vinobraní, na kterém vystoupila slovenská folkrocková kapela HRDZA, popová kapela I.V.M. z Podivína a brněnští Poletíme? . Letošní ročník hlohoveckého vinobraní lze považovat za vydařený, přestože jsme původně očekávali nízkou návštěvnost a tomu jsme se snažili i přizpůsobit ekonomiku celé akce. Novinkou letošního roku je provoz letního kina ve dvoře historického domku Dědina 15, kterému se odjakživa neřekne jinak než „Patnáctka“. Po počáteční registraci u Unie filmových distributorů a následně po jednání s jednotlivými distributory se nám podařilo uspořádat pět filmových promítání, mohli jste shlédnout filmy Havel, Téměř dokonalá tajemství, Rambo : Poslední krev, 3Bobule a Šarlatán. Pořadatelem promítání byl spolek Hlohovčané, přičemž technické vybavení nutné pro promítání bylo zdar-

ma zapůjčeno od společnosti Stafalia. Dle nadšených návštěvníků se jednalo o velice milé zpríjemnění pátečních večerů pozdního léta a věřím, že příští rok si na „Patnáctce“ zase promítneme nějaký ten „biják“. Zbytek kulturního kalendáře pro tento rok vzal v důsledku podzimní vlny pandemie koro-

naviru za své a nám nezbyvá než se těšit na rok 2021 a doufat, že se vše vrátí do normálu. Tímto chci poděkovat všem, kdo jste pomohli při přípravě a organizaci akcí v tomto roce, moc si vážím Vaší pomoci, bez Vás by to nešlo. Díky.

Jaroslav Hajda



Letní kino na Patnáctce

Informace z obce

Výsledky voleb do zastupitelstev krajů za územní celek obec Hlohovec

Kandidátní listina		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
12	KDU-ČSL	78	25
16	Svoboda a př. demokracie (SPD)	14	4,48
19	Česká pirátská strana	25	8,01
22	Moravané	2	0,64
44	Spolu pro Moravu	8	2,56
45	Česká str.sociálně demokrat.	12	3,84

Kandidátní listina		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
50	ANO 2011	66	21,15
51	Starostové pro jižní Moravu	19	6,08
63	Komunistická str.Čech a Moravy	11	3,52
70	Trikolóra hnutí občanů	3	0,96
76	ODS s podpor. Svobodných a SOM	73	23,39
82	ROZUMNÍ - Petr Hannig	1	0,32

Členem Zastupitelstva Jihomoravského kraje byl zvolen také občan naší obce, pan JUDr. Pavel Kašník a my mu tímto gratulujeme a přejeme spoustu pracovních úspěchů.

Výpis usnesení

přijatých na 11. veřejném zasedání Zastupitelstva obce Hlohovec ve volebním období 2018-2022, konaném dne 9. 9. 2020 v zasedací místnosti OÚ Hlohovec

Usnesení č. 1/11/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec schválilo ověřovateli zápisu Ing. Janu Fabiřovicovou a Marii Bartošíkovou.

Usnesení č. 2/11/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec schválilo návrhovou komisi ve složení předseda MUDr. Marta Drobiličová, členové František Jankovič a Karel Vlašic.

Usnesení č. 3/11/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec schválilo navržený program jednání.

Usnesení č. 4/11/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec neschválilo vyhlášení záměru prodeje pozemků p. č. 666/4, ostatní plocha o výměře 48 m², p. č. 666/7, ostatní plocha o výměře 70 m² a p. č. 666/9, ostatní plocha o výměře 7 m², všechny v k. ú. Hlohovec.

Usnesení č. 5/11/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec neschválilo vyhlášení záměru směny

obecních pozemků p. č. 251, zahrada o výměře 501 m² a p. č. 1547/1, zahrada o výměře 438 m², oba v k. ú. Hlohovec za pozemek ve vlastnictví třetí osoby p. č. 1867/33, zahrada o výměře 450 m² v k. ú. Hlohovec.

Usnesení č. 6/11/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec neschválilo vyhlášení záměru směny obecního pozemku p. č. 1171/323, ostatní plocha o výměře 218 m² v k. ú. Hlohovec za pozemky a podíly části pozemků ve vlastnictví třetí osoby a to p. č. 719/19, ostatní plocha o výměře 18 m², p. č. 719/20, ostatní plocha o výměře 27 m², id. ½ p. č. 1171/351, ostatní plocha o výměře 110 m², id. ½ p. č. 816/14, ostatní plocha o výměře 26 m², id. ½ p. č. 719/16 o výměře 26,5 m², vše v k. ú. Hlohovec.

Usnesení č. 7/11/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec vzalo na vědomí rozpočtové opatření č. 3/2020, které je přílohou č. 3 zápisu.

Ing. Jaroslav Hajda
starosta obce Hlohovec

Výpis usnesení

přijatých na 12. veřejném zasedání Zastupitelstva obce Hlohovec ve volebním období 2018-2022, konaném dne 9. 12. 2020 v zasedací místnosti OÚ Hlohovec

Usnesení č. 1/12/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec schválilo ověřovateli zápisu Františka Jankoviče a Ing. Jiřího Vlka.

Usnesení č. 2/12/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec schválilo návrhovou komisi ve složení předseda Karel Vlašic, členové MVDr. Iva Pivodová a Antonín Koryčánek.

Usnesení č. 3/12/2020:

Zastupitelstvo obce Hlohovec schválilo navržený program jednání.

Usnesení č. 4/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo obecně závaznou vyhlášku obce č. 1/2020 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Příloha č. 3 zápisu.

Usnesení č. 5/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo finanční příspěvek ve výši 1 600 000,- Kč na provoz pro Základní školu a Mateřskou školu Hlohovec, příspěvkovou organizaci, IČO 70982554 se sídlem Dolní konec 239, 69143 Hlohovec.

Usnesení č. 6/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo rozdělení obecních pozemků p.č. 1886/1 a 1886/4 v k.ú. Hlohovec v rozsahu dle geometrického plánu č. 1361-182/2020 podle § 82 odst. 2 stavebního zákona, pro potřeby zápisu stavby hráze vodní nádrže pod názvem „Allah č. 3“ do katastru nemovitostí, která je ve vlastnictví Lesů České republiky, s.p..

Usnesení č. 7/12/2020:

ZO Hlohovec neschválilo vyhlášení záměru prodeje části pozemku p.č. 1752/1 v k.ú. Hlohovec.

Usnesení č. 8/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo finanční příspěvek TJ Sokol Hlohovec z.s. na činnost v roce 2021 ve výši 320.000,- Kč.

Usnesení č. 9/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo finanční příspěvek na rok 2021 pro Myslivecké spolek Hlohovec z.s., IČ 48455091, Hlohovec, Dolní konec 481 dle žádosti ze dne 2.11.2020 ve výši 50.000 Kč.

Usnesení č. 10/12/2020:

ZO Hlohovec v souladu s § 102 odst. 2 písm. a) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zří-

zení), ve znění pozdějších předpisů pověřilo Radu obce Hlohovec pravomocí schvalovat a provádět rozpočtová opatření v období do 31.12.2020 bez omezení v oblasti příjmů, výdajů i financování.

Usnesení č. 11/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo rozpočet obce Hlohovec na rok 2021. Příloha č. 4. zápisu.

Usnesení č. 12/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo strategický rozvojový plán obce Hlohovec pro období 2021 – 2025. Příloha č. 5. zápisu.

Usnesení č. 13/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo podání žádosti o dotaci na rekonstrukci a přestavbu budovy obecního úřadu Hlohovec, a to na ministerstvo pro místní rozvoj z podprogramu Podpora obnovy a rozvoje venkova 2021.

Usnesení č. 14/12/2020:

ZO Hlohovec schválilo podání žádosti o dotaci na obnovu místních komunikací na ministerstvo pro místní rozvoj z podprogramu Podpora obnovy a rozvoje venkova 2021.

Ing. Jaroslav Hajda, starosta obce Hlohovec

Společenská rubrika



Blahopřejeme

Červenec Pekárková Marie 81 let Beneš Josef 70 let Bartošíková Terezie 83 let Fabičovicová Růžena 87 let Malčicová Anna 83 let Stratilová Marie 87 let	Září Matunáková Věra 80 let Hluchý Josef 60 let Fabičovicová Květoslava 70 let Brošková Zdena 70 let Grandičová Marie 86 let Darmovzalová Marie 89 let
Srpen Balšínková Anna 82 let Vaškovičová Anna 81 let Frib Karel 85 let Vaškovič Vladimír 80 let Borovcová Olga 80 let Michalicová Marie 85 let Radkovičová Růžena 86 let Zoubek Antonín 60 let Orlická Marie 80 let	Říjen Vaškovič Josef 70 let Drobiličová Anna 89 let Radkovičová Božena 60 let Grandičová Marie 70 let Vlašic Karel 84 let Doleček Zdenek 70 let Vlková Marta 84 let
	Listopad Vlašic Josef 82 let Buriánková Terezie 95 let Dvořák Pavel 70 let Kašníková Rosalie 81 let

Vítáme mezi námi

V červenci se narodil:

Benjamin Sítek (ulice Valtická)

V srpnu se narodil:

Matyáš Kubiček (ulice Lípová)

V říjnu se narodili:

Jaromír Navrátil (ulice Chalupky)

Adam Kiml (ulice U sadů)

V listopadu se narodila:

Stella Beránková (ulice Na kopci)

Opustili naše řady

Paní Helena Garčicová zemřela dne 14. 7. 2020 ve věku nedožitých 91 let.

Paní RNDr. Marie Michalicová zemřela dne 23. 7. 2020 ve věku 58 let.

Pan Milan Radkovič zemřel dne 1. 8. 2020 ve věku 58 let.

Pan Karel Frib zemřel dne 22. 9. 2020 ve věku 85 let.

Pan Jaromír Stýblo zemřel dne 11. 10. 2020 ve věku 66 let.

Paní Terezie Buriánková zemřela dne 4. 12. 2020 ve věku 95 let.

Fotogalerie z obce



Dětský den u kulturního domu



Deštivé stavění hodovní máje 2020



Deštivé stavění hodovní máje 2020



Hlohovecké vinobraní 2020



Úprava povrchu vozovky



Pokládka asfaltového povrchu místních komunikací